

Kā mājās atbalstīt skolēnu mācībās?

Mēs visi gribam savam bērnam tikai to labāko. Taču reizēm atbalsts, ko sniedzam, var pārvērsties par iejaukšanos, kas bērnam liedz kļūt patstāvīgam. Mācoties atšķirt atbalstu no iejaukšanās, mēs dodam bērnam lielāko dāvanu — uzticību viņa paša spēkiem.

Kā atšķiras atbalsts no iejaukšanās?

- Atbalsts nozīmē mācīt bērnu pašam risināt uzdevumus, veidojot motivāciju un prasmes. Iejaukšanās (piemēram, darīšana bērna vietā, kritika) mazina pašapziņu un rada atkarību.
- Pozitīva iesaiste (atbalsts) uzlabo sekmes un sociālās prasmes. Savukārt negatīva iejaukšanās palielina negatīvās emocijas un samazina sasniegumus.
- Izmantojiet "Zināšanu tilta" uzdevumu – novērojiet, kas mājās palīdz, un dalieties novērojumos ar skolu. Lasiet vairāk Rokasgrāmatā.

Kā atbalstīt skolēnu mājās?

Veidojiet mājās regulāru mācību rutīnu – tas uzlabo koncentrēšanos un motivāciju.

Lietojiet frāzes, kuras veicina sarunas uzsākšanu, piemēram, frāze "Redzu, ka tev ir grūti. Kā varam to atrisināt kopā?" veicina sadarbību un samazina konfliktus.

Iesaistiet bērnu: uzdodiet jautājumus, rādiet paraugu, bet ļaujiet bērnam pašam pabeigt uzdevumu. Šāda rīcība uzlabo akadēmiskos rezultātus un sekmes, motivāciju un sociālo adaptāciju.

Rezultāts: labākas sekmes, augstāka motivācija, labāka uzvedība skolā, spēcīgākas sociālās prasmes, mazāks priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas risks.

Kādas vecāku darbības nestrādā?

Iebiedēšana vai kritika: "Tu esi slinks!" – palielina negatīvas emocijas, samazina motivāciju.

Darīšana bērna vietā: pilda uzdevumus bērna vietā – rada atkarību, mazina pašapziņu un sasniegumus.

Neuzticēšanās vai kritika skolai: "Skolotājs ir netaisnīgs" – veicina konfliktus un bērna negatīvu attieksmi pret mācībām.

Nepamatota kritika: noniecina bērna pūles – palielina stresu un samazina mācīšanās sniegumu.

Rezultāts: motivācijas zudums, sliktākas sekmes, uzvedības problēmas, palielināts stress, negatīvas emocijas (piemēram, trauksme, dusmas).

Kā palīdzēt atbalstoši?

- Piefiksējiet, kas strādā mājās: īsas instrukcijas, taimeris, vizuāls kontrolsaraksts. Izvairieties no emocijām – pierakstiet faktus.
- Māciet bērnam saglabāt mieru, piemēram, izmantojot elpošanas vingrinājumus pirms satraucošas sarunas.
- Sāciet ar sagatavošanos (palīdzot plānot), nevis ar pašu izpildi; uzslavējiet ieguldītās pūles, nevis tikai rezultātu.